

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 4 października 2024 r.

Poz. 6589

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.80.2024 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 26 września 2024 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 *ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721) i art. 28 ust. 1 *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr IV/47/2024 Rady Miejskiej Mikołowa z dnia 27 sierpnia 2024 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Mikołów dla obszaru Borowa Wieś, przy ul. Gliwickiej.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej *ustawy* uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 27 sierpnia 2024 r. Rada Miejska Mikołowa podjęła *uchwałę w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Mikołów dla obszaru Borowa Wieś, przy ul. Gliwickiej.*

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (zwanej dalej: *upzp*) w dniu 30 sierpnia 2024 r. Rada Miejska Mikołowa przekazała organowi nadzoru uchwałę z dnia 27 sierpnia 2024 Nr IV/47/2024, a w dniu 3 września 2024 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

Na wstępie należy zauważyć, że ze względu na fakt podjęcia uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego 29 czerwca 2023 r., przy sporządzaniu projektu planu miejscowego oraz przy analizie legalności przyjętej uchwały, zastosowanie znajduje przepis art. 67 ust. 3 *ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2023 r., poz. 1688), nakazujący sporządzenie planu miejscowego zgodnie z przepisami *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. w brzmieniu sprzed 24 września 2023 r. Z kolei przepisy wykonawcze winny być stosowane zgodnie z *rozporządzeniem* Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie *wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. z 2021 r., poz. 2404 – dalej: *rozporządzeniem*), gdyż § 13 tegoż rozporządzenia jednoznacznie wskazuje jego datę wejścia w życie czyli 24 grudnia 2021 r. i ma zastosowanie do planów, dla których podjęto uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego po 24 grudnia 2021 r.

W dniu 18 września 2024 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie.

W § 14 uchwały przedmiotowy plan miejscowy wyznacza teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wolnostojącej lub usług, oznaczony symbolem 1MNW-U. Zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia symbole, nazwy i oznaczenia graficzne dotyczące przeznaczenia terenów stosowane w projekcie planu miejscowego oraz standardy ich stosowania określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, który w rozdziale II pkt 1 wskazuje, że w celu ustalenia przeznaczenia terenu stosuje się klasę przeznaczenia terenu, zwaną dalej „klasą”, określoną w poziomie pierwszym, drugim lub trzecim tabeli. Stosując te standardy, Rada Miejska w Mikołowie ustaliła przeznaczenie podstawowe dla tego terenu: zabudowa mieszkaniowa wolnostojąca oraz zabudowa usługowa. Oznacza to, że na wskazanym terenie można realizować zarówno zabudowę mieszkaniową (wyłącznie wolnostojącą) jak i cały szeroki katalog usług zawarty w tabeli, określając przeznaczenie posłużono się bowiem poziomem pierwszym – bez doprecyzowania rodzaju usług, które mogą być na tym terenie realizowane.

Skoro na terenie 1MNW-U, przy zastosowaniu symbolu klasy przeznaczenia terenu „U” możliwe jest realizowanie wszystkich przeznaczeń z poziomów 2 i 3. W związku z tym zbędne i niezrozumiałe jest ustalenie zawarte w § 14 ust. 1 pkt 2 – *przeznaczenie dopuszczalne* – m.in.: *a) usługi handlu detalicznego, b) budynki gospodarcze i garaże, c) ogrody przydomowe*, – przeznaczenia te możliwe są do realizacji poprzez określenie podstawowej klasy przeznaczenia terenu.

Brak jednoznacznego ustalenia przeznaczeń uzupełniających i wykluczonych, zgodnych z nazwami klas przeznaczenia terenów w poziomie 2 i 3 tabeli sprawia, że zasady zagospodarowania terenów nie zostały określone w sposób precyzyjny, co stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 1 *upzp*, gdyż zgodnie z dyspozycją zawartą w tym przepisie, w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów i zasady ich zagospodarowania. Co prawda, w § 4 ust. 1 pkt 24 uchwały zdefiniowano rodzaje usług z pewnymi ograniczeniami: *nie dopuszcza się: usług handlu, usług obsługi pojazdów, stacji paliw, usług lakierniczych, usług blacharskich*, lecz definicja ta nie wykluczyła pozostałych, potencjalnie konfliktowych, przeznaczeń terenów z poziomów 2 i 3 dla klasy przeznaczenia terenu „U”. Ponadto w definicji usług zawarto usługi realizowane w oparciu o budynki użyteczności publicznej oraz budynki zamieszkania zbiorowego, o których mowa w *rozporządzeniu* Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* w skład których wchodzi m. in. *budynki obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, oraz inny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji*, które zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego posiadają odrębną klasę przeznaczenia KOO – teren obsługi podróżnych i nie zawierają się w klasie „U”. Nie było więc potrzeby ich wykluczania.

Tymi ustaleniami naruszono również § 9 ust. 1 rozporządzenia oraz punkt 5 zamieszczony w rozdziale II załącznika nr 1 do rozporządzenia, oraz § 25 ust. 1 w związku z § 143 *Zasad Techniki Prawodawczej* stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w *sprawie „Zasad techniki prawodawczej”* (Dz. U. z 2016 r. poz. 283 – dalej: *ztp*). Przepis § 25 ust. 1 *ztp* stanowi, iż: „Przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować (przepis podstawowy)”.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę. Brak jednoznacznych ustaleń dla jedynego terenu określonego w uchwale z możliwością realizacji zabudowy przesądza o konieczności stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, że *uchwała* Rady Miejskiej Mikołowa Nr IV/47/2024 z dnia 27 sierpnia 2024 r. w *sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Mikołów dla obszaru Borowa Wieś, przy ul. Gliwickiej*, narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym przepisy, w związku, z czym wydanie niniejszego rozstrzygnięcia stało się konieczne i uzasadnione, a zatem należało orzec, jak w sentencji.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia Radzie Miejskiej w Mikołowie rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej w Mikołowie.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.